

На основу члана 79. став 1 тачка 5 Уставног закона и члана 23 став 2 Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа ("Службени лист ФНРЈ", бр. 26/56), Савезно извршно веће доноси

Уредбу о ратификацији Конвенције Мор бр. 98 о примени принципа права организовања и колективног преговарања

Уредба је објављена у "Службеном листу ФНРЈ - Међународни уговори и други споразуми", бр. 11/58.

Члан 1

Ратификује се Конвенција бр. 98 која се односи на примену принципа права организовања и колективног преговарања, усвојена на 32 заседању Међународне организације рада 1. јула 1949. године у Женеви^{*}), која у оригиналу на француском и у преводу на српскохрватском језику гласи:

Конвенција 98

КОНВЕНЦИЈА КОЈА СЕ ОДНОСИ НА ПРИМЕНУ ПРИНЦИПА ПРАВА ОРГАНИЗОВАЊА И КОЛЕКТИВНИХ ПРЕГОВОРА

Општа конференција Међународне организације рада

Сазвана у Женеви од стране Административног савета Међународног бироа рада, где се и састала 8. јуна 1949. године на свом тридесет и другом заседању,

Пошто је одлучила да усвоји разне предлоге који се односе на примену принципа права организовања и колективних уговора, питање које представља четврту тачку дневног реда заседања,

Пошто је одлучила да ови предлози добију форму међународне конвенције,

усваја данас првог јула хиљаду девет стотина четрдесет и девете, доњу конвенцију која ће бити названа Конвенција о правима организовања и колективних преговора, 1949:

Члан 1.

1. Радници треба да користе одговарајућу заштиту против свих дела дискриминације у материји запослења која би могла да буде штетна по синдикалну слободу.
2. Таква заштита се може нарочито применити уколико се ради о делима која би имала за циљ:

а) да запослење радника подреде услови да се он не учлањује у синдикат или да престане да припада синдикату;

б) да се отпусти радник или да му се свим осталим средствима нанесе штета ради тога што је он члан синдиката или што учествује у синдикалним делатностима изван радних часова или, пристанком послодавца, за време радних часова.

Члан 2.

1. Организације радника и послодаваца треба да користе одговарајућу заштиту против свих дела уплитања једних на рачун других, било директно, било преко својих агената или агената или чланова, у њихово формирање, функционисање и администрацију.

2. У смислу овог члана у дела мешања спадају мере које иду за тим да изазову стварање организације радника којима господаре послодавац или организације послодаваца или издржавање организација радника финансијским или другим средствима, са намером, да се ове организације ставе под контролу послодаваца или организације послодаваца.

Члан 3.

Одговарајући организми, према националним условима треба, ако је потребно, да буду образовани у сврху обезбеђења поштовања права организовања дефинисаног у претходном члану.

Члан 4.

Одговарајуће мере према националним условима треба да буду предузете ако је потребно да се подстакне и унапреди развој и шире коришћење процедура добровољних преговора путем колективних уговора између послодаваца и организација послодаваца, с једне стране и организације радника с друге стране, како би се овим путем одредили радни услови.

Члан 5.

1. Мера у којој би се предвиђене гаранције у овој конвенцији примениле на војску или полицију биће одређена националним законодавством.

2. Сагласно принципима одређеним у параграфу 8 члана 19 Устава Међународне организације рада, ратификација ове конвенције од стране једног Члана не може да утиче на никакав закон, пресуду, обичај или споразум који већ постоје и који дају члановима војске и полиције гаранције које су предвиђене у овој конвенцији.

Члан 6.

Ова конвенција не односи се на положај државних функционера и не може на никакав начин да се тумачи као и да иде на штету њихових права или њиховог статуса.

Члан 7.

Формалне ратификације ове конвенције биће достављене Генералном директору Међународног бироа рада који ће их регистровати.

Члан 8.

1. Ова конвенција ће обавезивати само Чланове Међународне организације рада чија ратификација буде регистрована од стране Генералног директора.

2. Она ће ступити на снагу дванаест месеци након што ратификација двају Чланова буде регистрована од стране Генералног директора.

3. Ова конвенција ће, после тога, ступити на снагу за сваког члана дванаест месеци од дана кад њена ратификација буде регистрована.

Члан 9.

1. Изјаве које ће бити достављене Генералном директору Међународног бироа рада, сагласно параграфу 2 члана 35 Устава Међународне организације рада, треба да означе:

а) територије за које се заинтересовани Члан обавезује да ће одредбе ове конвенције применити без измена;

б) територије за које се он обавезује да ће одредбе конвенције бити примењене са изменама и у чему се састоје поменуте измене;

ц) територије на које се конвенција не може применити и, у тим случајевима, разлоге због којих се она не може примењивати;

д) територије за које он резервише своју одлуку очекујући дубље испитивање ситуације на поменутим територијама.

2. Све обавезе поменуте у алинејама а) и б) првог параграфа овог члана сматраће се као саставни делови ратификације и имаће исту важност.

3. Сваки Члан моћи ће да откаже новом изјавом све или делимичне резерве које су учињене у његовој претходној изјави на основу алинеја б), ц) и д) првог параграфа овог члана.

4. Сваки Члан може, за време периода у току којих ова конвенција може да се откаже сагласно одредбама члана 11, да достави Генералном директору нову изјаву мењајући у сваком погледу претходну изјаву са обавештењем о ситуацији на одређеним територијама.

Члан 10.

Изјавама које буду достављене Генералном директору Међународног бироа рада сагласно параграфима 4 и 5 члана 35 Устава Међународне организације рада, треба саопштити да ли ће одредбе конвенције бити примењене на територији, са или без

измена; кад се у изјави означи да се одредбе конвенције примењују са изменама, треба у њој тачно навести у чему се састоје поменуће измене.

2. Заинтересовани Члан или Чланови или међународна власт могу да откажу потпуно или делимично, накнадном изјавом, измену која је означена у некој претходној изјави.

3. Заинтересовани Члан или Чланови или међународна власт може у току периода у којима се може отказати конвенција сагласно одредбама члана 11, да достави Генералном директору нову изјаву којом мења у сваком погледу претходну изјаву обавештавајући о ситуацији која се тиче ове конвенције.

Члан 11.

1. Сваки Члан који ратификује ову конвенцију може је отказати по истеку периода од 10 година после датума првобитног ступања на снагу конвенције, актом достављеним Генералном директору Међународног бироа рада, који ће он регистровати. Отказ ће почети да важи тек после годину дана његовог регистравања.

2. Сваки Члан који буде ратификовао ову конвенцију и који у року од године дана након истека периода од десет година поменутог у претходном параграфу, не буде користио отказ предвиђен у овом члану, биће везан за нови период од десет година и, после тога моћи ће да откаже ову конвенцију по истеку сваког периода од десет година под условима предвиђеним у овом члану.

Члан 12.

1. Генерални директор Међународног бироа рада обавестиће све Чланове Међународне организације рада о регистравању свих ратификација изјава и отказа који ће му бити достављени од стране Чланова Организације.

2. Обавештавајући Чланове Организације о регистравању друге ратификације која му буде достављена, Генерални директор скренуће пажњу Чланова Организације на датум када ова конвенција ступа на снагу.

Члан 13.

Генерални директор Међународног бироа рада доставиће Генералном секретару Уједињених нација у сврху регистравања сагласно члану 102 Повеље Уједињених Нација, потпуна обавештења у погледу свих ратификација, изјава и отказа која буде регистровао сагласно претходним члановима.

Члан 14.

По истеку периода од десет година рачунајући од дана ступања на снагу ове конвенције, Административни савет Међународног бироа рада треба да поднесе Општој конференцији извештај о примени ове конвенције и одлучиће да ли треба унети у дневни ред Конференције питање њене потпуне или делимичне ревизије.

Члан 15.

1. У случају да Конференција усвоји нову Конвенцију која у потпуности или делимично мења ову конвенцију и уколико нова конвенција не одреди другачије:

а) ратификација од стране Члана нове конвенције, која доноси ревизију, повлачи собом, без обзира на горњи члан 14, пуноправно неподесан отказ ове конвенције, под условом да нова конвенција доносећи ревизију ступи на снагу;

б) почев од дана ступања на снагу нове конвенције која доноси ревизију, ова конвенција престаје да буде отворена Члановима за ратификацију.

2. Ова конвенција остаје у сваком случају на снази по својој форми и садржини за Чланове који је буду ратификовали и који не ратификују конвенцију која носи ревизију.

Члан 16.

Француски и енглески текст ове конвенције једнако су пуноважни.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у "Службеном листу ФНРЈ".

Ова Конвенција у односу на Федеративну Народну Републику Југославију, сходно свом члану 7. тачка 3, ступа на снагу 23 јула 1959 године, тј. по истеку дванаест месеци од дана регистрације њене ратификације.